

**Prognoza oddziaływania na środowisko
w sprawie projektu miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego
dla terenu części wsi Sowinki i Baranowo,
w zakolu rzeki Warty**

OPRACOWANIE

Biuro Projektów A+U
Joanna Razmuk - Mikołajczak
ul. Cyprysowa 1a
62-052 Komorniki
tel.: 605 21 70 40
joannarazmuk@gmail.com

mgr Joanna Dimke

A handwritten signature in blue ink that reads 'Joanna Dimke'.

Poznań, 18 marca 2022 r.
Aktualizacja: wrzesień 2022 r., grudzień 2022 r., lipiec 2023 r.

SPIS TREŚCI

WSTĘP		
1.	Przedmiot opracowania	3
2.	Podstawy formalno - prawne opracowania	3
3.	Cel i zakres merytoryczny opracowania	4
4.	Metody pracy i materiały źródłowe	6
CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA		
5.	Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu	8
6.	Charakterystyka i stan poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i ich wzajemnych powiązań	8
6.1	Rzeźba terenu	8
6.2	Warunki geologiczno-gruntowe	9
6.3	Zasoby naturalne	9
6.4	Warunki wodne	9
6.5	Gleby	11
6.6	Szata roślinna i świat zwierzęcy	12
6.7	Obszary chronione	12
6.8	Krajobraz	14
6.9	Klimat lokalny, stan powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny	14
6.10	Pola elektromagnetyczne	15
OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU PLANU		
7.	Ocena rozwiązań funkcjonalno - przestrzennych i innych ustaleń projektu planu	16
7.1	Cel opracowania projektu planu	16
7.2	Ustalenia projektu planu	16
7.3	Powiązanie ustaleń projektu planu z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym.	18
7.4	Skutki braku realizacji ustaleń projektu planu	23

	7.5	Istotne dla projektu planu zapisy zawarte w ustawach	23
	7.6	Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu	25
8.		Ocena oddziaływania na komponenty środowiska i zagrożenia dla środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu, w tym:	25
	8.1	Oddziaływanie na rzeźbę terenu i gleby	25
	8.2	Oddziaływanie na warunki podłoża	25
	8.3	Oddziaływanie na warunki wodne	25
	8.4	Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy oraz obszary chronione i obszary Natura 2000	26
	8.5	Oddziaływanie na stan higieny atmosfery i klimat akustyczny	30
	8.6	Oddziaływanie na różnorodność biologiczną	30
	8.7	Oddziaływanie na ludzi	30
	8.8	Oddziaływanie na krajobraz	30
	8.9	Oddziaływanie na zasoby naturalne	31
	8.10	Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne	31
	8.11	Transgraniczne oddziaływanie	31
9.		Rozwiązania alternatywne	32
10.		Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko	32
11.		Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania	32
12.		Streszczenie	33

WSTĘP

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części wsi Sowinki i Baranowo, w zakolu rzeki Warty, wywołanego uchwałą nr VIII/51/19 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 kwietnia 2019 r.

Opracowanie dotyczy działek o nr ewid.: 116, 127 128, 129, 140, 192/3, 192/4, 193/1, 193/2, 193/3, obręb Sowinki, działek o nr ewid.: 1/7, 2/1, 2/2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15/1, 16, obręb Baranowo położonych w zakolu rzeki Warty. Powierzchnia obszaru opracowania wynosi ok. 93 ha. Teren położony jest nad rzeką Wartą, która znajduje się w granicach opracowania, od północy i zachodu, od południowego wschodu graniczy z drogą wewnętrzną biegnącą do drogi powiatowej Mosina - Krajkowo. Obszar obejmuje łąki i zadrzewienia nadwarciańskie oraz starorzecza.

2. Podstawy formalno – prawne opracowania

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.) na organie administracji opracowującym m.in. projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spoczywa obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ww. dokumentu. W tym zakresie nowa ustawa zmienia i precyzuje obowiązujące przed jej wejściem w życie zapisy art. 40 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 ze zm.). Stanowi ona jednocześnie dostosowanie polskich regulacji prawnych do ustaleń zawartych w dyrektywach Wspólnot Europejskich.

W myśl ustawy *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu.

Sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 roku *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* – ma na celu przede wszystkim określenie:

- przeznaczenia terenu oraz linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu,
- zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- szczególnych warunków zagospodarowania terenu, w tym ograniczeń wynikających między innymi z potrzeby ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- zasady modernizacji, rozbudowy, budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Prognoza ma na celu identyfikację przewidywanych ewentualnych skutków wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na środowisko, ocenę zaproponowanych w nim rozwiązań

funkcjonalno – przestrzennych, a także ich zgodność z przepisami prawa z zakresu ochrony środowiska.

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne dla każdego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznaczającego ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* oraz projekt zmiany takiego dokumentu, może, po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1, ust. 3-5 *ustawy o oś.* Analizie i ocenie podlega projekt planu wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny nr 3 do niniejszego opracowania. Prognoza pozwala – we wszystkich fazach planowania – uwzględnić wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi a przyjętymi rozwiązaniami planistycznymi.

Prognoza oddziaływania na środowisko, wraz z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest przedmiotem społecznej oceny – podlega wyłożeniu do publicznego wglądu, a jej ustalenia mogą mieć wpływ na decyzję Rady Gminy w sprawie uchwalenia planu miejscowego.

3. Cel i zakres merytoryczny opracowania

Głównym celem sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, jaki może mieć miejsce na skutek realizacji dopuszczonych w projekcie planu form zagospodarowania przestrzennego, między innymi poprzez ocenę relacji pomiędzy przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami planistycznymi a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego, a także aspektami gospodarczymi i społecznymi, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, tekst wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny uchwały. Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie wskazano w art. 51 ust. 2 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z tym artykułem prognoza oddziaływania na środowisko zawiera:

1. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązanie z innymi dokumentami.
2. Informację o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
3. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.
5. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.
6. Oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy.
7. Datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

1. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
3. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.
5. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Ponadto prognoza przedstawia:

1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
2. Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu, cele i przedmiot obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy – regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

Niniejsza prognoza została opracowana w oparciu o akty prawne:

- ustawę z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz.U. z 2023 r. poz. 977),
- ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 ze zm.),
- ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1336),
- ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2625 ze zm.),
- ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409),

- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r., poz. 1225),
- rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r., poz. 463),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112),
- rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r., poz. 914),
- rozporządzenie Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 r., poz. 1839),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2017 r., poz. 1416),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. 2014 r., poz. 1713).

4. Metody pracy i materiały źródłowe

W Prognozie przedstawiono wyniki analizy, a także oceny potencjalnych zagrożeń dla środowiska wynikających z zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części wsi Sowinki i Baranowo, w zakolu rzeki Warty. Zaproponowano rozwiązania minimalizujące negatywny wpływ ustaleń projektu planu na środowisko. Określono także możliwości podniesienia kondycji i sprawności funkcjonowania systemów przyrodniczych.

Przy opracowaniu niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały źródłowe:

Literatura:

- Ekologia a planowanie przestrzenne, Wiadomości Ekologiczne, t. XXXI, z.3, PAN, 1985,
- Fizjografia Urbanistyczna, A. Szponar, PWN Warszawa, 2003,
- Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno – geograficzne, J. Kondracki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1994,
- Geograficzne badania środowiska przyrodniczego, Rychling A. (red.), PWN Warszawa, 2007,
- Geomorfologia, Klimaszewski M., PWN Warszawa, 1978,
- Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – POLSKA. Fundacja IUCN, Warszawa,
- Mała retencja wodna w Wielkopolsce i jej uwarunkowania przyrodnicze M. Kraska, A. Kaniecki, PAN Kraków, 1995, Meteorologia i klimatologia dla rolników. J. Gumiński, Warszawa 1954, ♣ Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część II.

Mróz (red.) W.GIOŚ, Warszawa 2012 r., ♣ Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część III. Mróz (red.) W.GIOŚ, Warszawa 2012 r., ♣ Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część IV. Mróz (red.) W.GIOŚ, Warszawa 2012 r.,

- Ocena wstępna jakości powietrza w Wielkopolsce – Pierwszy etap dostosowania monitoringu do prawodawstwa Unii Europejskiej, D. Krysiak, M. Pyłuk, Biblioteka Monitoringu Środowiska. Wojewódzki Inspektorat ochrony Środowiska w Poznaniu, 2002,
- Ochrona środowiska w gospodarce przestrzennej, L. Ryszkowski, A. Kędziora (red.), Prodruck, Poznań, 2005 r. Rozwój rolnictwa i jego wpływ na gospodarkę przestrzenną Wielkopolski, A. Bobrowski, Prodruck, Poznań 2005,
- Oddziaływanie napowietrznych linii elektroenergetycznych na środowisko człowieka, K. Koreleski, Infrastruktura i ekologia terenów wiejskich, Polska Akademia Nauk, Kraków 2005.

Materiały kartograficzne

- mapa topograficzna dla obszaru gminy,
- mapa zasadnicza w skali 1:1000 dla obszaru planu,
- www.geoportal.gov.pl,
- www.rzgw.gov.pl,
- www.poznan.pios.gov.pl,
- www.zumi.pl,
- www.bazagis.pgi.gov.pl,
- www.poznan.rdos.gov.pl,
- <https://mosina.e-mapa.net/>

Dokumenty, inne opracowania:

- Uchwała Nr VIII/51/19 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu części wsi Sowinki i Baranowo, w zakolu rzeki Warty,
- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Środa Mosina,
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego,
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywą na lata 2023-2026,
- Prognoza oddziaływania na środowisko dla Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywą na lata 2023-2026,
- Stan środowiska w województwie wielkopolskim raport 2020, GIOŚ 2021,
- Uchwała nr LI/979/14 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 października 2014 r. w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego,
- Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku za lata 2017-2019 w województwie wielkopolskim – w oparciu o wyniki pomiarów wykonanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska, Poznań, czerwiec 2020,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz 1967),
- Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – Strategia Rozwoju w Obszarze Środowiska i Gospodarki Wodnej,

Inne źródła:

- wizje terenowe (marzec 2022 r.),
- dokumentacja fotograficzna (marzec 2022 r.)

Powyższe materiały, w połączeniu ze szczegółową wizją terenową, pozwoliły opracować charakterystykę stanu funkcjonowania środowiska, a także możliwości regeneracji i rewitalizacji. Charakterystyka ta została zawarta w rozdziale 5 i 6 *Prognozy*.

W toku prac nad sporządzeniem prognozy przeprowadzono badania terenowe, a także zastosowano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i mechanizmach jego funkcjonowania. Dodatkowo posłużono się także metodą porównawczą, wykorzystując ogólną wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

5. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu

Gmina Mosina położona jest w południowej części powiatu poznańskiego w województwie wielkopolskim, a samo miasto Mosina, będące siedzibą władz samorządowych, zlokalizowane jest w odległości ok. 20 km na południe od Poznania.

Teren objęty opracowaniem położony jest w centralnej części gminy Mosina, w zakolu rzeki Warty i styka się z drogą powiatową Mosina - Krajkowo. Obejmuje działki o nr ewid. 193/1, 193/2, 193/3, obręb Sowinki i działki o nr ewid. 2/1, 2/2, 14, 16, obręb Baranowo. Granicę zachodnią wyznacza gruntowa droga wewnętrzna, natomiast południową granicą obrębu Baranowo.

Przepluwająca wzdłuż północnej i wschodniej granicy obszaru opracowania rzeka Warta, meandrując utworzyła zakole. Na tym obszarze znajdują się nieużytki, łąki i pastwiska oraz starorzecza. Niewielki kompleks leśny występuje nad brzegiem rzeki Warty. W terenie widoczne są dojazdy do terenów nadbrzeżnych drogami gruntowymi, na które dojazd możliwy jest od drogi powiatowej.

Układ komunikacyjny oparty jest o drogę wewnętrzną dochodzącą do drogi powiatowej Mosina – Krajkowo.

6. Charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i ich wzajemnych powiązań

6.1. Rzeźba terenu

Zgodnie z regionalizacją fizyczno - geograficzną Polski J. Kondrackiego gmina Mosina położona jest w obrębie megaregionu Pozaalpejskiej Europy Środkowej, w prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego, podprowincji Pojezierzy Południowobałtyckich, makroregionów Pojezierza Wielkopolskiego oraz Pradoliny Warciańsko-Odrzańskiej na granicy mezoregionów: Pojezierza Poznańskiego, Poznańskiego Przełomu Warty, Równiny Wrzesińskiej oraz Kotliny Śremskiej. Obszar opracowania położony jest w obrębie mikroregionu Poznański Przełom Warty.

Na ukształtowanie rzeźby terenu miasta miało wpływ zlodowacenie północnopolskie. Wytapiające się osady przesuującego się lodowca utworzyły obszar nieznacznie wyniesiony, silnie wyrównany, tzw. równinę moreny dennej. Równinę Poznańską, na terenie gminy, stanowi w północnej części wysoczyzna morenowa płaska, wyniesiona na wysokość około 80 m n.p.m., w części południowo - zachodniej jest to wysoczyzna dennomorenowa, falista wyniesiona na rzędną około 90 m n.p.m.

Teren jest wyniesiony do wysokości ok. 58 - 60 m n.p.m i opada w kierunku koryta rzeki Warty. Na tym obszarze nie ma widocznych różnic w ukształtowaniu terenu, poza brzegiem rzeki gdzie widoczna jest skarpa.

Rzeźba terenu obszaru objętego analizą nie stwarza większych ograniczeń w zagospodarowaniu. Niemniej jednak istotne jest, aby przy wprowadzaniu nowego zainwestowania zapewnić odpowiednie gospodarowanie masami ziemnymi, które mogą powstać w trakcie prac budowlanych.

6.2. Warunki geologiczno – gruntowe

Według mapy hydrograficznej w granicach obszaru objętego opracowaniem w większości występują grunty o słabej przepuszczalności, budowane z glin i pyłów. Na niewielkim fragmencie terenu występują grunty o przepuszczalności średniej, zbudowane z piasków i skał litych silnie uszczelnionych, a w części południowo zachodniej wzdłuż drogi występują grunty organiczne o przepuszczalności zmiennej. Cały obszar znajduje się w zasięgu zalewania wodami rzecznyymi w czasie wezbrań. Ponadto obszaru opracowania, zgodnie z mapą sozologiczną, stanowią grunty podatne na infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych.

Pod względem głębszej budowy geologicznej obszar Mosiny położony jest w północnej części monokliny przedsudeckiej w obrębie tzw. jednostki Poznania, która obejmuje serie skalne od permu po kredę. Utwory trzeciorzędowe reprezentowane są przez utwory oligocenu (o miąższości nie przekraczającej 20m), miocenu (o miąższości sięgającej 120m) i pliocenu, podczas którego osadzenie się materiału w jeziorze plioceńskim doprowadziło do powstania łąk poznańskich o maksymalnej miąższości 120m. Poza łąkami, utwory plioceńskie reprezentowane są przez piaski. Czwartorzęd reprezentowany jest przez utwory akumulacji lodowcowej, wodnolodowcowej, jeziornej i rzecznej. Ich sedymentacja trwała od zlodowacenia środkowopolskiego po holocen. Gliny morenowe zlodowacenia południowopolskiego, zalegające bezpośrednio na utworach trzeciorzędowych, zachowały się co najwyżej sporadycznie – w największych obniżeniach powierzchni podczwartorzędowej. Na obszarze wysoczyznowej, wschodniej (i miejscami zachodniej) części terenu dominuje glina zwałowa z okresu zlodowacenia bałtyckiego - faza leszczyńska i środkowopolskiego. Rozdzielająca obie gliny seria piaszczysto-żwirowych osadów interglacialnych odsłonięta jest na zboczu wysoczyzny, m.in. w obrębie dużych rozcięć erozyjnych strefy krawędziowej.

Dolinę Warty, w obrębie której położony jest obszar opracowania wypełnia gruba pokrywa piaszczystych osadów rzecznych i wodnolodowcowych, na stropie których miejscami zostały odłożone rzecznobagienne utwory organiczne. W związku z powyższym, wprowadzane zainwestowanie powinno być prowadzone w ograniczonym stopniu i musi uwzględniać uwarunkowania geologiczno – inżynierskie.

6.3 Zasoby naturalne

Na obszarze opracowania nie stwierdzono występowania udokumentowanych złóż zasobów naturalnych. Tereny objęte planem znajdują się w granicach obszaru objętego koncesją nr 32/96/p z 19.07.1996 r. na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w rejonie „Kórnik – Środa”, ważną do 19.07.2024 r.

6.4. Warunki wodne

Gmina Mosina położona jest całkowicie w dorzeczu rzeki Odry i należy do zlewni rzeki Warty, która przebiega z południa na północ we wschodniej części gminy. Odwadnianie terenów gminy odbywa się w wielu kierunkach. Za pośrednictwem Kanału Mosińskiego zbierane są wody z południowo – zachodniej części gminy, a do Kopli (Głuszynki), będącej prawobrzeżnym

dopływem rzeki Warty, odwadniana jest strefa zboczowa wysoczyzny w północno – wschodniej części gminy.

Obszar gminy Mosina leży w zlewniach 8 płynących jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP): Dopływ z gaj. Czmoń nr PLRW600017185572, Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia nr PLRW60000185699, Kanał Szymanowo-Grzybno nr PLRW600017185589, Kopel od Głuszynki do ujścia nr PLRW600020185749, Olszynka nr PLRW600017185694, Samica Stęszewska nr PLRW6000161856969 Warta od Kopli do Cybiny nr PLRW60002118579, Warta od Pyszącej do Kopli nr PLRW60002118573.

Obszar opracowania wg mapy hydrograficznej, położony jest w obrębie działu wodnego III rzędu obszaru bezodpływowego ewapotranspiracyjnego. W obszarze opracowania zawiera się rzeka Warta, której przebieg wyznacza północną i wschodnią granicę. Ponadto występują starorzecza rzeki Warty, która meandrując pozostawiła po sobie zakole wypełnione wodą, odcięte od aktualnego koryta rzeki.

Zgodnie z mapą hydrograficzną głębokość zalegania wód gruntowych oscyluje na poziomie od 0 do 1 m p. p. t. Obszar opracowania znajduje się w większości na gruntach o przepuszczalności słabej, ale występują również grunty o przepuszczalności średniej oraz zmiennej.

Obszar opracowania położony jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 - Pradoliny Warszawsko – Berlińskiej oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 – Wielkopolska Dolina Kopalna. Wymienione powyżej GZWP objęte są reżimem wysokiej ochrony (OWO). W rejonie Mosina – Krajkowo wymienione powyżej zbiorniki nakładają się na siebie, tworząc wysokowydajną, żwirowo-piaskową strukturę wodonośną. Jest ona objęta najwyższą ochroną (ONO). Jednocześnie, ze względu na powyższe objęty jest strefą ochronną dla ujęcia wody Mosina-Krajkowo w zakresie terenu ochrony pośredniej ustanowionej rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2012 r.

Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 150 - Pradolina Warszawsko – Berlińska (Koło – Odra) tworzą utwory czwartorzędu w pradolinach. Jego szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 456 tyś. m³ /dobę. Średnia głębokość ujęć wynosi tu od 25 do 30 m.

Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 144 – Wielkopolska Dolina Kopalna jest to dolina kopalna z interglacjału mazowieckiego występująca na północnozachodnim obszarze arkusza. Utwory wodonośne stanowią piaski różnoziarniste ze żwirami o miąższości dochodzącej do 49 m. Średni współczynnik filtracji wynosi 26 m/d, wodoprzewodność od 90 do 980 m² /d. Zwierciadło wody ma charakter subartezyjski, niekiedy lokalnie artezyjski. Warstwę napinającą stanowią gliny zwałowe o miąższości 66 m. Wody tego poziomu są wodami średniotwardymi i twardymi o ponadnormatywnej zawartości żelaza oraz manganu. W ostatnich latach zaobserwowano pogorszenie jakości wód tego poziomu pod wpływem antropopresji, co objawia się zwiększeniem zawartości związków azotu, chlorków oraz siarczanów. Zasilanie tego poziomu odbywa się na drodze infiltracji opadów oraz przesączenia z poziomów nadległych. Wielkopolska Dolina Kopalna stanowi GZWP (144) jednak nie opracowano jeszcze jego szczegółowej dokumentacji hydrogeologicznej. Piętro neogeńskie występuje w obrębie utworów piaszczystych miocenu. Utwory wodonośne to głównie piaski drobnoziarniste i pylaste o miąższości od 26 m do 73 m. Współczynnik filtracji warstwy wodonośnej wynosi 3,6–12 m/d, a przewodności 120–390 m² /d. Zwierciadło wody poziomu miocenu ma charakter subartezyjski. Warstwę napinającą stanowią ropy poznańskie i gliny morenowe o miąższości od 70 do 130 m (Dąbrowski, 1997). Poziom ten zasilany jest przez przesączenia warstw czwartorzędowych na drodze bezpośredniej infiltracji. Wody występujące w tym poziomie są wodami słodkimi wodorowęglanowopapniowymi o mineralizacji do 380 mg/dm³ . Wody piętra neogeńskiego odpowiadają dobrej (II a) i średniej (II b) klasie jakości. Wody te wymagają prostego uzdatniania. Najczęściej

normy dla wód pitnych są przekroczone w zakresie związków żelaza oraz manganu. Zbiornik określony został jako obszar wysokiej ochrony (OWO), gdzie czas przenikania zanieczyszczeń do warstwy wodonośnej wynosi od 25 do 100 lat.

Zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną, która ma na celu integrację działań zmierzających do ochrony przed dalszym pogarszaniem i zapewnienia poprawy stanu środowiska wodnego, na potrzeby monitoringu wód, wprowadzony podział na jednolite części wód podziemnych i powierzchniowych. Gmina Mosina, w tym obszar opracowania, należy do JCWPd nr 60 (kod PLGW600060. Natomiast pod względem wód powierzchniowych obszar objęty projektem planu należy do JCWP Warta od Pyszącej do Kopli (PLRW60002118573), stanowiącą silnie zmienioną część wód.

Zgodnie z informacjami zawartymi na mapach zagrożenia powodziowego opublikowanymi przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (mapy opublikowane na hydroportalu <http://mapy.isok.gov.pl/>), teren opracowania znajduje się w granicach obszarów na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego, obszarów obejmujących tereny narażone na zalanie w przypadku uszkodzenia lub zniszczenia wału przeciwpowodziowego oraz w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, tj.:

- obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%,
- obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10%,
- obszarów między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano wał przeciwpowodziowy.

Stan wód podziemnych

Główne zanieczyszczenia wód podziemnych na poziomie gruntowym na tym terenie mogą pochodzić przede wszystkim z zanieczyszczeń komunikacyjnych, bądź nieskanalizowanych gospodarstw. W 2020 roku Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych. W punkcie pomiarowym zlokalizowanym na terenie gminy Mosina w miejscowości Pecna wykazano klasę IV.

Stan wód powierzchniowych

Obszar objęty projektem planu należy do JCWP Warta od Pyszącej do Kopli. Zgodnie z oceną stanu jednolitych części wód, w punkcie pomiarowym na Warcie w Wiórku, za rok 2019, wody w zakresie klasyfikacji elementów biologicznych należą do klasy 5, natomiast w zakresie klasyfikacji elementów fizykochemicznych do klasy 2. Jednocześnie potencjał ekologiczny oceniono jako zły, i zakwalifikowano ogólnie do klasy 5.

6.5. Gleby

Na obszarze opracowania grunty, według klasyfikacji przydatności rolniczej gleb, odznaczają się małą przydatnością rolniczą. Rodzaje gleb, jakie wykształciły się na terenie gminy Mosina, są determinowane przez rodzaj skał, na których powstały. Na terenie gminy można wyróżnić:

- gleby płowe na skałach kwaśnych i zasadowych oraz utworach ilowych;
- gleby rdzawe na różnego rodzaju piaskach;
- czarne ziemie na utworach skalnych zasobnych w materię organiczną oraz węglan wapnia, w warunkach dużej wilgotności;

- gleby murszowa te, które powstają na skutek zmurszenia utworów organicznych w warunkach ograniczonej dostępności tlenu; - mady rzeczne powstające w wyniku nagromadzenia się materiałów naniesionych przez wody rzeczne.

Zgodnie z mapą zasadniczą na obszarze opracowania występują przede wszystkim pastwiska – PsV, PsVI, łąki – ŁVI, nieużytki – N, grunty orne – RVI, grunty zadrzewione i zakrzewione – Lz, grunty pod lasami – Ls oraz drogi - dr.

6.6. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Obszar opracowania cechuje się uproszczonym krajobrazem, przekształconym częściowo przez rolniczą działalność człowieka, w otoczeniu terenów zieleni otwartej występującej w zakolu rzeki Warty z widocznymi starorzeczami. Występuje tu zieleń wysoka – drzewa w strefie brzegowej rzeki Warty oraz niska, a także niewielkie kompleksy leśne należące do Nadleśnictwa Konstantynowo. Kompleksy te porastają lasy o typie siedliskowym las mieszany wilgotny. Występują one na średniożyznych i wilgotnych siedliskach, często w obniżeniach terenu, w których zalegać mogą wody gruntowe. Tworzy się na glebach bielcowych oglejonych, brunatnych a także na glebach murszowych oraz zdegradowanych czarnych ziemiach. Główny drzewostan tworzy sosna, dąb szypułkowy, świerk oraz jodła. W podszyciu napotyka się jarząb, leszczynę, kruszynę oraz czeremchę. Runo tych siedlisk leśnych jest tworzone przez rośliny wilgociolubne.

W rejonie starorzeczy występuje charakterystyczna roślinność dla tego siedliska w obszarze Rogalińskiego Parku Krajobrazowego tj. porastają je szuwary, występują w nich też rośliny o liściach pływających. Płytkie zbiorniki wody wolno płynącej lub stojącej są siedliskiem roślinności niekorzeniącej się, występuje zabiściek pływający, rzęsa, spirodela wielokorzeniowa. W starorzeczach występuje także roślinność zanurzona – rogatek sztywny, moczarka kanadyjska, wywłócznik kłosowy, rdestnica połyskująca.

Fauna na obszarze opracowania, jak i w całej gminie, jest charakterystyczna dla obszarów nizinnych kraju, przy czym najliczniejsze w tym rejonie są kręgowce, a szczególnie ptaki. Jest ona powiązana ściśle z siedliskiem, w jakim się znajduje. Siedlisko to tworzy przede wszystkim szata roślinna i stopień przekształcenia krajobrazu. W tym przypadku ze względu na zagospodarowanie znacznej części terenu nie zaobserwowano siedlisk zwierzyny. Natomiast możliwe jest zaobserwowanie przemieszczających się między terenami leśnymi i polnymi lisy, jelenie, sarny, dziki w części leśnej obszaru opracowania oraz w rejonie starorzecza borsuki, a także przedstawicieli gadów i płazów. Spośród gatunków chronionych gadów na obszarze gminy występują jaszczurka zwinka i żyworódka, padalec, gniewosz miedzianka i zaskroniec, a z płazów ropuchy, żaby i traszki.

6.7. Obszary chronione

Obszar objęty projektem planu miejscowego położony jest w zasięgu obszarów chronionych występującymi w gminie Mosina:

- 1) Rogalińskiego Parku Krajobrazowego,
- 2) obszaru Natura 2000 – Rogalińska Dolina Warty, PLH300012,
- 3) obszaru Natura 2000 – Ostoja Rogalińska, PLB300017.

Rogaliński Park Krajobrazowy

Rogaliński Park Krajobrazowy obejmuje obszar o powierzchni 12682,7 ha na terenie gmin: Śrem (1753,3 ha), Kórnik (354,4 ha), Mosina (7315,3 ha) i Brodnica (3259,7 ha). Do szczególnych

celów ochrony na terenie Parku należy: zachowanie kompleksu zbiorowisk roślinnych związanych funkcjonalnie z doliną rzeki Warty, zachowanie populacji rzadko występujących oraz zagrożonych wyginięciem gatunków roślin, zwierząt i grzybów występujących w dolinie Warty, zachowanie walorów biocenotycznych oraz bogactwa gatunkowego lasów porastających dno doliny Warty oraz stopniowa renaturalizacja obszarów leśnych zniekształconych przez nadmierny udział drzewostanów sosnowych, zachowanie zgrupowań okazałych dębów szypułkowych rosnących na obszarze doliny Warty, zachowanie obecnego charakteru koryta Warty oraz charakterystycznych elementów geomorfologii doliny, w szczególności – starorzeczy w różnych stadiach ładowienia, zachowanie urozmaiconego krajobrazu doliny Warty wraz z unikatowymi panoramami widokowymi, zachowanie elementów dziedzictwa kulturowego wraz z ich otoczeniem.

Obszar Natura 2000 PLH 300012 „Rogalińska Dolina Warty”

Obszar o powierzchni 14753,62 ha. Obecnie obowiązującym aktem prawnym dotyczącym obszaru jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 marca 2017 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Rogalińska Dolina Warty (PLH300012) (Dz. U. z 2017 r. Poz. 981). Obszar obejmuje fragment pradoliny Warty na południe od Poznania, z unikalnym krajobrazem, gdzie rzeka meandrując utworzyła na terasie zalewowej liczne starorzecza i zastoiska. Otaczają je łąki i bagna. W dolinie zachowały się płaty lasów łęgowych (w tym zagrożonych w skali kraju łągów wierzbowych i topolowych), a na wyższych terasach kompleksy łąk. Większą część obszaru pokrywają lasy, duży jest też udział gruntów ornyczych. W obszarze nagromadzone są liczne, dobrze zachowane i silnie zróżnicowane starorzecza, łąki, łągi i inne naturalne formy fluwialne związane z działalnością rzeki Warty. Stwierdzono tu występowanie 9 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Obszar obejmuje największe skupisko pomnikowych dębów w Europie. Występuje tu 5 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej; szczególne znaczenie ma tu ostoja dla ochrony rzadkich bezkręgowców – kozioroga dębosza (*Cerambyx cerdo*) i pachnicy dębowej (*Osmoderma eremita*). Zagrożenie dla tego obszaru może stwarzać zmiana stosunków wodnych, zanieczyszczanie wód, wycinanie lasów łęgowych, zamieranie dębów w efekcie żerowania kozioroga dębosza.

Obszar Natura 2000 PLB 300017 „Ostojka Rogalińska”

Obszar o powierzchni 21763,12 ha. Obecnie obowiązującym aktem prawnym dotyczącym obszaru jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U.07.179.1275). Na podstawie standardowego formularza danych obszar leży na Nizinie Wielkopolskiej, na południe od Poznania. W części północnej zajmuje powierzchnię Wielkopolskiego Parku Narodowego, położonego na Pojezierzu Wielkopolskim, w krajobrazie polodowcowym, o bardzo zróżnicowanej rzeźbie terenu, na lewym brzegu Warty. Obszar obejmuje swoim zasięgiem 12 jezior oraz moreny czołowe znajdujące się na terenie Niziny Wielkopolskiej. Dominują tu drzewostany sosnowe z domieszkami dębu, świerka, brzozy, grabu i lipy. W granicach obszaru występuje co najmniej 26 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie łągowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej kani czarnej i kani rudej; nieregularnie gnieździ się batalion. Gęś zbożowa zimuje w liczbie przekraczającej 1% populacji szlaku wędrówkowego, osiągając liczebność do 8000 osobników. Ostojka Rogalińska jest jedną z najważniejszych w Polsce ostoi rybitwy czarnej i dzięcioła średniego. Przyroda obszaru jest zagrożona ze względu na bliskość aglomeracji Poznania i jego przemysłu, silną presję turystyczną i rekreacyjną, lokalizowanie elektrowni wiatrowych, penetrację siedlisk, zmianę stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, zasypywanie starorzeczy, wycinanie lasów łęgowych. Problemem

jest również zalesianie łąk, pastwisk oraz torfowisk i bagien, a także usuwanie martwego drewna z lasu. Głównym problemem jest budownictwo rekreacyjne oraz lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów, miejsca zrzutów ścieków i hałas.

6.8. Krajobraz

Zgodnie z Europejską Konwencją Krajobrazową, przyjętą we Florencji 20.10.2000 r., a ratyfikowaną przez Polskę 27.09.2004 r. (Dz. U. z 2006 r., nr 14, poz. 98) oraz z ustawą o ochronie przyrody, ochronie podlegają także cenne walory krajobrazowe gminy Mosina.

Do obowiązków państw-stron EKK należą:

- prawne uznanie krajobrazów za podstawowy składnik otoczenia człowieka, dziedzictwo kulturalne i naturalne oraz fundament tożsamości mieszkańców;
- ustanowienie i wdrożenie polityki krajobrazowej, zmierzającej do realizacji celów konwencji w wyniku przyjęcia „konkretnych środków”;
- ustanowienie procedur uczestnictwa społeczeństwa oraz władz lokalnych i regionalnych w opracowywaniu i wdrażaniu polityki krajobrazowej;
- uwzględnienie krajobrazu w polityce planowania przestrzennego, kulturalnej, środowiskowej, rolnej, społecznej i gospodarczej.

Podejmując się oceny krajobrazu należy brać pod uwagę rozbieżność wyników oceniających. Związane jest to z różnie pojmowaną estetyką krajobrazu. Wszystkie metody sklasyfikowania danego pejzażu są integralne z subiektywną oceną. Ze względu na stopień przekształcenia krajobrazu przez ingerencję człowieka można wyróżnić podstawowe rodzaje krajobrazów:

- pierwotny, ukształtowany bez ingerencji człowieka;
- naturalny, zbudowany przez człowieka z wykorzystaniem elementów przyrodniczych;
- kulturowy, istniejący dzięki człowiekowi, ale o właściwych stosunkach przyrodniczych (miejski, parkowy);
- zdegradowany, gdy zostały zachwiane wartości przyrodnicze i estetyczne – przewaga przemysłu, krajobraz wymagający rewitalizacji;
- zdewastowany, pozbawiony całkowicie lub w dużym stopniu elementów przyrodniczych, duża dysharmonia estetyczna (Szczęsny 1982).

Obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się krajobrazem naturalnym, ukształtowanym przez meandrującą rzekę Wartę. Tworzy on otwartą przestrzeń, nie zaburzoną żadnymi elementami infrastruktury ani zabudową.

W zakresie krajobrazu kulturowego na obszarze objętym projektem planu nie występują elementy dziedzictwa kulturowego, wyróżniające się w przestrzeni.

6.9. Klimat lokalny, stan powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny

Klimat lokalny warunkowany jest rozprzestrzenianiem się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym. Bardzo ważną rolę odgrywają tu wysokość opadów, siła i kierunek wiatru, temperatura powietrza oraz wilgotność.

Gmina Mosina oraz obszar opracowania, wg regionalizacji klimatycznej R. Gumińskiego, położony jest na terenie dzielnicy środkowej, charakteryzującej się najniższymi w Polsce opadami atmosferycznymi. Tym samym jest to jeden z najsuchszych regionów Polski, gdyż średnia roczna suma opadów atmosferycznych wynosi około 550 mm. Średnia roczna temperatura w gminie jest niższa od przeciętnych w Polsce. Liczba dni mroźnych wynosi od 30 do 59, a dni z przymrozkami od 110 do 118. Pokrywa śnieżna zalega przez około 38 - 60 dni. Okres wegetacyjny na obszarze

planu trwa ok. 200 - 220 dni.

Klimat gminy Mosina kształtowany jest głównie masami powietrza morskiego i kontynentalnego. Tym samym dominują tu wiatry zachodnie. Zdarza się, że pojawia się również powietrze zwrotnikowe, natomiast bardzo rzadko powietrze z północy, powietrze arktyczne.

Jakość powietrza atmosferycznego

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza miasto i gmina Mosina położone są w zasięgu strefy wielkopolskiej dla celów oceny jakości powietrza dla celów oceny jakości powietrza pod kątem zawartości dwutlenku azotu NO₂, dwutlenku siarki SO₂, benzenu C₆H₆, ołowiu Pb, arsenu As, niklu Ni, kadmu Cd, benzo(a)pirenu B(a)P, pyłu PM₁₀, pyłu PM_{2,5}, ozonu O₃, tlenku węgla CO. „Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim – raport wojewódzki za rok 2020” opracowany przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska – Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Poznaniu w 2021 roku wykazał, że strefa wielkopolska wg kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia, w zakresie zawartości dwutlenku siarki, tlenków azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego kadmu, arsenu, niklu, oraz ozonu, a także pyłu PM₁₀ została zakwalifikowana w klasie A. Natomiast w zakresie uwzględnienia benzo(a)pirenu i pyłu PM_{2,5} zaliczona została do klasy C, przy czym dla pyłu PM_{2,5} – poziom dopuszczalny I faza uzyskała klasę A. Jednocześnie pod kątem ochrony roślin strefę wielkopolską w całości w zakresie zawartości dwutlenku siarki SO₂, tlenków azotu NO_x zakwalifikowano do strefy A. Natomiast pod kątem ochrony roślin w zakresie poziomu docelowego ozonu strefę wielkopolską zakwalifikowano do klasy A, a w zakresie poziomu celu długoterminowego dla klasy D2.

Kwalifikacja do klasy A oznacza, że w tym zakresie stężenia zanieczyszczenia nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych.

Kwalifikacja do klasy B oznacza, że w tym zakresie stężenia zanieczyszczenia przekraczają poziomów dopuszczalnych, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji. Kwalifikacja do klasy C oznacza, że stężenia zanieczyszczenia przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe.

Dla obszarów wykazujących przekroczenia poziomów dopuszczalnych zostały opracowane programy ochrony powietrza wskazujące kierunki działań niezbędnych do przywrócenia standardów jakości powietrza.

Klimat akustyczny

Pod względem komfortu akustycznego brak jest na terenie opracowania lokalnych źródeł hałasu, a co za tym idzie nie notuje się tu przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu określonych dla pory dziennej i nocnej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

6.10. Pola elektromagnetyczne

Przez obszar opracowania nie przebiegają żadne sieci elektroenergetyczne, mogące być źródłem zwiększonych pól elektromagnetycznych.

Na obszarze objętym opracowaniem, ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie są zlokalizowane żadne stacje bazowe telefonii komórkowych, które mogłyby być źródłem pól elektromagnetycznych.

OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU PLANU

7. Ocena rozwiązań funkcjonalno - przestrzennych i innych ustaleń projektu planu

7.1. Cel opracowania projektu planu

Jednym z celów sporządzenia planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, w tym dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań środowiska przyrodniczego. Pozwoli również na sformułowanie docelowego układu powiązań komunikacyjnych oraz ewentualnego uzbrojenia terenów w elementy infrastruktury technicznej.

Zgodnie z uzasadnieniem do uchwały Nr VIII/51/19 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 kwietnia 2019 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części wsi Sowinki i Baranowo, w zakolu rzeki Warty do prac nad planem przystąpiono dla potrzeb realizacji celów związanych z realizacją zadań własnych, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 2243) oraz art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości (Dz. U. z 2020 r. poz. 1100) w związku z powzięciem informacji o zamiarze rozdysponowania przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa Oddział Terenowy w Poznaniu działek o nr ewid. 193/1, 193/2, 193/3, obręb Sowinki oraz działek o nr ewid. 14 i 16, obręb Baranowo.

W celu realizacji celów wskazanych w uzasadnieniu uchwały o przystąpieniu do sporządzenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w pierwszym projekcie planu ustalono tereny usług sportu i rekreacji, na których dopuszczono m.in. możliwość realizacji boisk oraz urządzeń plenerowych, związanych z funkcją edukacji publicznej, kultury i kultury fizycznej, ciągów pieszych i rowerowych, wiat rekreacyjnych, urządzeń wodnych. Takie dopuszczenia nie zostały pozytywnie uzgodnione przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu. W Postanowieniu z dnia 28 kwietnia 2022 r., znak: WPN-II.610.84.2022.PC Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu odniósł się szczegółowo do niezgodności ustaleń projektu planu względem zapisów w obowiązującym akcie prawnym dla Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (uchwała nr LI/979/14 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 października 2014 r. w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego). W związku z powyższym, projekt planu dostosowano do zgodności z ww. aktem prawnym i w takim kształcie poddano dalszemu procedowaniu. Za główny cel opracowania projektu planu obrano usankcjonowanie i ochronę istniejących terenów wód i zieleni.

7.2. Ustalenia projektu planu

W ww. projekcie planu ustalono następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zieleni z wodami powierzchniowymi śródlądowymi, oznaczone symbolami **Z/WS**;
- 2) tereny lasów oznaczone symbolami **ZL**;
- 3) teren wód powierzchniowych śródlądowych oznaczony symbolem **WS**;
- 4) tereny dróg wewnętrznych oznaczone symbolami **KDW**.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania przyrodnicze istniejące na przedmiotowym terenie, określone w rozdziale 5 i 6 niniejszej prognozy, do najważniejszych przesłanek projektu planu należą zapisy stanowiące podstawę do stworzenia optymalnego rozwiązania funkcjonalno – przestrzennego. Ze względu na sąsiedztwo analizowanego obszaru oraz uwarunkowania

przyrodnicze możliwym przeznaczeniem terenu jest usankcjonowanie istniejących terenów wód i zieleni.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasad kształtowania krajobrazu oraz wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych w projekcie planu zakazano lokalizacji ogrodzeń oraz tablic i urządzeń reklamowych.

W projekcie planu znalazły się także zapisy z zakresu zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w których ustalono zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto w projekcie planu znajdują się zapisy określające szczegółowe wskaźniki zagospodarowania terenów. Respektowanie zapisów będzie warunkiem zachowania trwałości procesów biologicznych oraz powiązań przyrodniczych.

W zapisach projektu planu, w zakresie zasad rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustala się obsługę komunikacyjną z przyległej drogi publicznej powiatowej, w tym poprzez drogi wewnętrzne.

Natomiast w zakresie zasad rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustalono dopuszczenie robót budowlanych w zakresie istniejącej sieci wodociągowej.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych oraz krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa ustala się uwzględnienie warunków i ograniczeń wynikających z lokalizacji terenów objętych planem w granicach:

- 1) Rogalińskiego Parku Krajobrazowego;
- 2) obszaru Natura 2000 – Rogalińska Dolina Warty, PLH300012;
- 3) obszaru Natura 2000 – Ostoja Rogalińska, PLB300017;
- 4) Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 – Wielkopolska Dolina Kopalna;
- 5) Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 – Pradolina Warszawa – Berlin;
- 6) obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$);
- 7) obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$);
- 8) strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych Mosina – Krajkowo, na terenie ochrony pośredniej;
- 9) krajobrazu priorytetowego Dolina Warty Pyzdry – Rogalinek.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, ustala się uwzględnienie ograniczeń, zgodnie z przepisami odrębnymi, wynikających z lokalizacji terenów objętych planem w granicach obszarów wskazanych powyżej.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej ustala się nakaz prowadzenia badań archeologicznych, w zakresie zgodnym z przepisami odrębnymi, w trakcie robót ziemnych lub w związku ze zmianą zagospodarowania terenu w granicach stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych ujętych w gminnej ewidencji zabytków pod nr AZP 56-27/183, AZP 56-27/184, wskazanych na rysunku planu.

Pozytywnie należy ocenić zapisy uściślające warunki ochrony środowiska przyrodniczego oraz kształtowania ładu przestrzennego.

7.3. Powiązanie ustaleń projektu planu z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. nakłada obowiązek nie naruszania przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zapisów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Jednocześnie studium jako dokument wyrażający politykę przestrzenną na szczeblu lokalnym musi być zgodny z polityką przestrzenną prowadzoną na szczeblu wojewódzkim, a ta z krajową polityką przestrzenną. Wzajemne powiązanie tych dokumentów zapewnia spójne i całościowe kształtowanie przestrzeni oraz umożliwia przeprowadzanie inwestycji strategicznych w skali krajowej.

Zgodnie z obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina obszar objęty miejscowym planem zawiera w swych granicach:

- 1) tereny zabudowy usługowej w zieleni (D2_UZ1);
- 2) tereny wód powierzchniowych;
- 3) tereny łączników ekologicznych;
- 4) tereny lasów.

Ważnymi dokumentami, mającymi wpływ na ochronę środowiska przyrodniczego na szczeblu gminnym są lokalne programy ochrony środowiska oraz od 1 stycznia 2012 r. wojewódzkie plany gospodarki odpadami. Na obszarze gminy Mosina obowiązuje Program Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywą na lata 2023-2026. Zapisy w zakresie ochrony środowiska i gospodarki odpadami są dostosowane do obowiązującego prawa lokalnego.

W związku z położeniem obszaru opracowania w zasięgu strefy ochronnej pośredniej ujęcia wody w rejonie Mosina – Krajkowo dla zaopatrzenia Poznańskiego Systemu Wodociągowego istotnym dokumentem jest Rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2012 r., poz. 3556). W rozporządzeniu ustalono, że na terenie ochrony pośredniej ujęcia wody zabronione jest:

- 1) lokalizowanie nowych ujęć wody, poza ujęciami służącymi zwykłemu korzystaniu z wód;
- 2) wykonywanie odwodnień budowlanych oddziałujących niekorzystnie na ujęcie wody;
- 3) budowanie przydomowych oczyszczalni ścieków;
- 4) wprowadzanie ścieków do ziemi lub wód z wyjątkiem wprowadzanych do rzeki Warty lub Kanału Mosińskiego:
 - a) oczyszczonych wód opadowych i roztopowych;
 - b) oczyszczonych ścieków ze stacji uzdatniania wody lub oczyszczalni ścieków;
- 5) budowanie nowych obiektów typu: drogi, parkingi, tereny przemysłowe, składowe, myjnie, warsztaty i komisy samochodowe, stacje kontroli pojazdów, bazy transportowe oraz wykorzystania obszarów potencjalnie zanieczyszczonych - bez stosowania:
 - a) szczelnego podłoża uniemożliwiającego przedostawanie się wód opadowych i roztopowych do gruntu;
 - b) szczelnych systemów ujmowania wód opadowych i roztopowych wraz z urządzeniami oczyszczającymi oraz odprowadzania oczyszczonych ścieków do rzeki Warty lub Kanału Mosińskiego;
- 6) lokalizowanie w obrębach ewidencyjnych Krajkowo, Baranowo, Baranówko, Sowinki i Sowiniec nowych obiektów generujących ścieki bytowe, komunalne lub przemysłowe, nie posiadających przyłączy do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej;
- 7) budowanie szpitali;

- 8) lokalizowanie cmentarzy oraz grzebowisk dla zwierząt;
- 9) lokalizowanie składowisk odpadów niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych;
- 10) przechowywanie lub składowanie odpadów promieniotwórczych;
- 11) wykorzystywanie popiołów i żużli do utwardzania nawierzchni gruntowych;
- 12) stosowanie chlorkowych środków zimowego utrzymania dróg w ciągach dróg nie posiadających rozwiązań kanalizacji deszczowej;
- 13) lokalizowanie stacji paliw płynnych, baz i magazynów produktów ropopochodnych lub innych substancji niebezpiecznych, a także rurociągów do ich transportu;
- 14) mycie pojazdów mechanicznych poza myjniami usługowymi;
- 15) lokalizowanie nowych ferm chowu lub hodowli zwierząt i zwiększanie obsady w istniejących fermach;
- 16) lokalizowanie nowych stawów chowu lub hodowli ryb i zwiększanie produkcji w istniejących stawach;
- 17) rolnicze wykorzystanie ścieków lub osadów ściekowych;
- 18) składowanie lub przechowywanie obornika, kiszonki, gnojówki lub gnojowicy bez stosowania urządzeń zabezpieczających przed przedostawaniem się odcieków do wód lub do ziemi;
- 19) prowadzenie działalności gospodarczej (z wyjątkiem działalności zarejestrowanej do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia) związanej z:
 - a) przetwórstwem, pakowaniem lub puszkowaniem owoców, warzyw, ryb lub produktów pochodzenia zwierzęcego;
 - b) produkcją mleka lub wyrobów mleczarskich;
 - c) składowaniem lub przechowywaniem środków ochrony roślin oraz opakowań po tych środkach;
- 20) stosowanie środków ochrony roślin z wyłączeniem środków dopuszczonych, na podstawie przepisów odrębnych, do stosowania w strefach ochronnych ujęć wody;
- 21) stosowanie nawozów sztucznych i naturalnych w dawkach przekraczających zalecenia nawozowe dla roślin uprawnych i trwałych użytków zielonych zawartych w aktualnie obowiązujących instrukcjach lub wytycznych;
- 22) wydobywanie z rzeki Warty kamienia, żwiru lub piasku, z wyjątkiem prac związanych z potrzebami ujęcia wody;
- 23) wydobywanie kopalni ze złóż i ich przeróbki poza istniejącymi obszarami wydobywania, działającymi na podstawie koncesji wydanej do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
- 24) wykonywanie otworów wiertniczych lub instalacji podziemnych w celu pozyskiwania ciepła geotermalnego ziemi lub w celach chłodniczych;
- 25) biwakowanie i uprawianie motorowych sportów wodnych;
- 26) wędkowanie na kanale ochronnym Wyspy Krajkowskiej od wlotu do wylotu kanału;
- 27) urządzenie obozowisk, pól biwakowych lub kąpielisk;
- 28) urządzenie, poza terenami mieszkaniowymi, terenami przemysłowymi, innymi terenami zabudowanymi i zurbanizowanymi terenami niezabudowanymi imprez artystycznych, rozrywkowych lub sportowych na otwartej przestrzeni;
- 29) wykonywanie robót melioracyjnych, z wyjątkiem prac mających na celu konserwację cieków powierzchniowych lub urządzeń wodnych zapewniających drożność i funkcjonalność tych urządzeń;

- 30) dokonywanie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych położonych w obrębach ewidencyjnych Krajkowo, Baranowo, Baranówko, Sowinki i Sowiniec na cele nierolnicze i nieleśne;
- 31) realizowanie nowych - przy dopuszczeniu przebudowy, rozbudowy, odbudowy i montażu istniejących (z zastrzeżeniem pkt 15 i pkt 16) - przedsięwzięć należących do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych z wyjątkiem:
- a) napowietrznych linii elektroenergetycznych;
 - b) instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych;
- 32) realizowanie nowych - przy dopuszczeniu przebudowy, rozbudowy, odbudowy i montażu istniejących (z zastrzeżeniem pkt 15 i pkt 16) - przedsięwzięć należących do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych z wyjątkiem:
- a) napowietrznych linii elektroenergetycznych;
 - b) instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych;
 - c) zabudowy mieszkaniowej, usługowej lub handlowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, pod warunkiem posiadania przyłącza do zbiorczej kanalizacji sanitarnej;
 - d) zabudowy przemysłowej nie zabronionej niniejszym rozporządzeniem w granicach miasta Mosina i w obrębie ewidencyjnym Krosno;
 - e) obiektów sportowych, parków rozrywki, obiektów służących celom oświatowym, religijnym, kulturalnym i socjalnym wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, zlokalizowanych w granicach miasta Mosina;
 - f) boisk sportowych i placówek edukacyjnych;
 - g) garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów wraz z towarzyszącą im infrastrukturą w granicach miasta Mosina;
 - h) garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów wraz z towarzyszącą im infrastrukturą poza granicami miasta Mosina, w ilości do 20 miejsc postojowych przynależnych do jednego przedsięwzięcia;
 - i) linii kolejowych, terminali transportu kombinowanego oraz mostów, wiaduktów lub tuneli liniowych w ciągu dróg kolejowych;
 - j) dróg gminnych i dróg niepublicznych o nawierzchni twardej oraz obiektów mostowych w ciągu tych dróg;
 - k) budowli piętrzących wodę, budowli przeciwpowodziowych, regulacji wód lub ich kanalizacji rozumianej jako zagospodarowanie wód umożliwiające ich wykorzystanie do celów żeglugowych;
 - l) scalania gruntów i zalesień;
 - m) rekultywacji istniejących składowisk odpadów;
 - n) rurociągów wodociągowych magistralnych;
 - o) sieci kanalizacyjnych;
 - p) instalacji do oczyszczania ścieków przemysłowych.

Przy czym zakazy wyżej wymienione nie dotyczą przedsięwzięć związanych z funkcjonowaniem lub wykonywaniem robót budowlanych dotyczących ujęcia wody w rejonie ujęcia Mosina-Krajkowo oraz stacji uzdatniania wody pracującej na potrzeby przedmiotowego ujęcia.

Ze względu na przynależność Polski do Unii Europejskiej Polska zobowiązana jest do przestrzegania prawa Unii oraz brania udziału w działaniach zapobiegawczych i regulujących w zakresie ochrony środowiska. Zadania priorytetowe to przede wszystkim: przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochrona różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na

zdrowie oraz lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Tworząc zapisy planistyczne należy uwzględnić cele ochrony środowiska wynikające z dokumentów rangi międzynarodowej. Należą do nich m.in.:

1. dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992),
2. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001),
3. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003),
4. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003),
5. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008),
6. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. UE.L.2012.26.1).

Ponadto są to ustalenia wynikające z szeregu konwencji międzynarodowych, a szczególnie z konferencji ONZ w Rio de Janeiro z 1992 r. zawartych w ramowej konwencji w sprawie zmian klimatu.

Zapisy powyższych przepisów zostały uwzględnione w procedurze sporządzania miejscowego planu, która wymaga opracowania prognozy oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania planów i programów. Niniejszy dokument dodatkowo, oprócz samego projektu planu, podlega ocenie społeczeństwa i jest dostępny do wglądu w trakcie sporządzania planu, jak i po jego zakończeniu. Ponadto społeczność może składać zarówno wnioski, jak i uwagi do tego dokumentu. Prognoza zawiera opis metod analiz skutków realizacji ustaleń miejscowego planu na środowisko oraz sposób oddziaływania zapisów planu na poszczególne komponenty środowiska. Jednocześnie integralną częścią każdego planu jest pisemne podsumowanie uzasadniające wybór przyjętego dokumentu w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych oraz zawierające propozycje metod przeprowadzania monitoringu realizacji ustaleń planu i jego częstotliwość.

W zakresie adaptacji do zmian klimatu wskazuje się na konieczność opracowania i efektywnego wdrożenia systemowych rozwiązań dotyczących adaptacji do zmieniających się uwarunkowań klimatycznych i hydrologicznych, a także podjęcie działań mających na celu dostosowanie zagrożonych sektorów i obszarów do nowych warunków i zjawisk klimatycznych.

W kontekście kształtowania polityki klimatycznej wspomnieć można o Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020). SPA2020 wpisuje się w ramową politykę Unii Europejskiej w zakresie adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa odporności państw członkowskich na aktualne i oczekiwane zmiany klimatu, zwracając szczególną uwagę na lepsze przygotowanie do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcję kosztów społeczno-ekonomicznych z tym związanych. Głównym celem SPA2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa

w warunkach zmian klimatu, realizowane poprzez określenie działań adaptacyjnych, które należy podjąć do 2020 roku w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach takich jak: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyka, budownictwo i gospodarka przestrzenna, obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża. Działania adaptacyjne zawarte w SPA2020 obejmują zarówno przedsięwzięcia techniczne, np. budowa niezbędnej infrastruktury przeciwpowodziowej i ochrony wybrzeża, jak i zmiany regulacji prawnych, np. w systemie planowania przestrzennego ograniczające możliwość zabudowy terenów zagrożonych powodzią. Wśród planowanych do realizacji inwestycji znajduje się szereg przedsięwzięć poprawiających jakość życia mieszkańców i pobudzających wzrost gospodarczy. Planowane działania obejmują np. poprawę jakości wód, rozwój odnawialnych źródeł energii, zwiększenie zalesienia czy wsparcie dla rozwoju technologii środowiskowych. Podjęte zostaną również działania edukacyjne, wyjaśniające opinii publicznej zjawisko zmian klimatu.

Dokumentem o charakterze strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Plan ten jest narzędziem planistycznym, stanowiącym pewnego rodzaju fundament przy podejmowaniu decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie tym ustalono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCW brano pod uwagę aktualny stan JCW w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla JCW, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ze względu na istotne różnice między naturalnymi oraz silnie zmienionymi i sztucznymi częściami wód, zróżnicowano cele środowiskowe wymagane do osiągnięcia dla poszczególnych rodzajów wód. W przypadku naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, a w przypadku wód silnie zmienionych i sztucznych –co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. W obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu lub potencjału wymagane jest jednocześnie utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

W kontekście analizowanego planu istotne jest uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWP Warta od Pyszącej do Kopli nr PLRW60002118573. W związku ze stanem ogólnym złym, wskazane jest dążenie do osiągnięcia co najmniej stanu chemicznego i ekologicznego dobrego. Analizując wpływ realizacji ustaleń omawianego projektu mpzp na osiągnięcie celu środowiskowego dla wspomnianych JCWP nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania w tym zakresie. Ograniczeniu możliwości wystąpienia tego rodzaju zjawisk służyć będzie realizacja szeregu zapisów projektu planu, w tym m.in. odnoszących się do sposobu zagospodarowania i użytkowania poszczególnych terenów.

W zakresie energetyki na szczeblu krajowym kierunki rozwoju energetyki odnawialnej w Polsce przedstawia „Polityka energetyczna Polski do 2040 roku”. Zakłada ona m.in. poprawę efektywności energetycznej oraz rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, przy czym zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w finalnym zużyciu energii ma wynieść: co najmniej 23% do 2030 roku, a do 2040 r. potrzeby ciepłe wszystkich gospodarstw domowych. pokrywane będą przez ciepło systemowe oraz przez zero- lub niskoemisyjne źródła indywidualne. Natomiast „Strategia Rozwoju Energetyki Odnawialnej” z 2001 r., wskazuje, że zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych w bilansie paliwowo-energetycznym kraju powinno wynieść 14% w 2020 r. w strukturze zużycia nośników pierwotnych.

Opracowywany projekt planu miejscowego musi być zgodny z obowiązującymi przepisami prawa oraz planami i programami przyjętymi w gminie. Natomiast dokumenty te, jak

zostało to wyżej wspomniane, są dostosowywane do zapisów krajowych polityk i strategii opartych na standardach i przepisach wspólnotowych oraz przyjętych przez Polskę konwencjach międzynarodowych.

Analizowany projekt planu uwzględnia te zapisy poprzez poddanie go ocenie oddziaływania na środowisko, jaką jest także opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko skutków ustaleń miejscowego planu. Jednocześnie w procedurze sporządzania planu, jak i prognozy zapewniony jest dostęp społeczeństwa i możliwość konsultacji obu dokumentów. Przeanalizowano również wszystkie aspekty środowiskowe, takie jak wpływ na obszary Natura 2000, które występują na obszarze opracowania. Dodatkowo w zakresie prognozy został określony monitoring realizacji ustaleń planu i ich wpływ na środowisko przyrodnicze. Jednocześnie określając w projekcie planu szczegółowe parametry zagospodarowania terenu i jego przeznaczenie wzięto pod uwagę możliwości przyjęcia nowej zabudowy na dany obszar oraz jego chłonność środowiskową.

7.4. Skutki braku realizacji ustaleń projektu planu

Nieumiejętne kształtowanie właściwych procesów ekologicznych w dłuższej perspektywie czasowej może doprowadzić na danym terenie do postępującej degradacji zarówno środowiska przyrodniczego, jak i krajobrazu. Może to być spowodowane m.in. niepodlegającym kontroli rozwojem różnego rodzaju działalności człowieka niszczącej środowisko, wzrostu zanieczyszczeń pochodzących z działalności rolniczej, nadmiernej presji turystyki pieszej, czy rowerowej. Ponadto brak całościowego podejścia do zagospodarowania tego obszaru mógłby doprowadzić do przejęcia gruntów Skarbu Państwa przez podmioty zewnętrzne, dążące do intensyfikacji zagospodarowania terenu cennego przyrodniczo oraz wprowadzenia na ten teren zabudowy.

Analizowany projekt planu miejscowego ma na celu ochronę terenów objętych formami ochrony przyrody, przy jednoczesnym ich zagospodarowaniu w sposób respektujący walory przyrodnicze, a wprowadzenie zagospodarowania ma odbyć się w sposób kontrolowany, w niezbędnym zakresie, zapewniając jednocześnie przestrzeganie obecnie obowiązujących przepisów oraz standardów ochrony środowiska. Nieuchwalenie planu miejscowego mogłoby doprowadzić do realizacji inwestycji odbiegających standardami od przyjętych, a przez to pogarszających jakość środowiska. Największym skutkiem braku realizacji ustaleń projektu planu byłoby wprowadzenie zagospodarowania, naruszającego cenne przyrodniczo tereny, nie respektującego walorów tego miejsca i zbyt intensywne. Byłoby to możliwe do realizacji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy.

7.5. Istotne dla projektu planu zapisy zawarte w ustawach

Projekt planu zawiera istotne z punktu widzenia ochrony środowiska i krajobrazu, zapisy wynikające z ustawy *Prawo ochrony środowiska* z dnia 27 kwietnia 2001 r. Zgodnie z art. 72 ww. ustawy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, m.in. poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi,
- zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy (...), ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni,

- uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej,
- zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych,
- uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

Ustawa ta wskazuje na zakres zagadnień, które należy w planie uwzględnić, a analizowany projekt planu, odpowiednio do zakresu i problemów, które reguluje, spełnia warunki ustawowe. W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego w projekcie planu ustala się zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustawa *Prawo ochrony środowiska* w art. 73 ust. 1 stanowi, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić ograniczenia wynikające z:

- ustanowienia szczególnych form ochrony przyrody,
- utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania lub stref przemysłowych,
- wyznaczenia obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją,
- ustalenia w trybie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*, warunków korzystania z wód regionu wodnego i zlewni oraz ustanowienia stref ochronnych ujęć wód, a także obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych.

Zgodnie z art. 114. ust. 1. ustawy *Prawo ochrony środowiska* przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się, które z nich należą do terenów przeznaczonych (art. 113 ust. 2 pkt 1 *ustawy*):

- a) pod zabudowę mieszkaniową,
- b) pod szpitale i domy opieki społecznej,
- c) pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- d) na cele uzdrowiskowe,
- e) na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
- f) na cele mieszkaniowo-usługowe,

i dla których przepisami odrębnymi ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.

Zgodnie z ustawą *o ochronie przyrody*, z dnia 16 kwietnia 2004 r., w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody, wśród których do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień,
- utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody.

Na obszarze opracowania nie została utworzona żadna strefa przemysłowa. Natomiast znajduje się on w zasięgu szczególnych form ochrony przyrody, wyznaczonych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. Są to:

- obszar specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017,
- specjalny obszar ochrony siedlisk Rogalińska Dolina Warty PLH300012,
- Rogaliński Park Krajobrazowy.

Ustalenia analizowanego projektu planu nie będą miały negatywnego wpływu na gatunki oraz siedliska przyrodnicze występujące na tych obszarach, z uwagi na wprowadzony zakaz lokalizacji obiektów budowlanych.

Ochrona środowiska związana jest z różnymi dziedzinami działalności ludzkiej. Jednak pozostałe ustawy, regulujące w sposób szczegółowy zakres i zasady tej ochrony – takie jak: *Prawo łowieckie*, *ustawa o ochronie zwierząt*, *ustawa o lasach*, *ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych* dotyczą w zasadzie innej problematyki, niż ta zawarta w treści analizowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

7.6. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Wśród istniejących i potencjalnych problemów ochrony środowiska w gminie Mosina, które dotyczą także terenu objętego opracowaniem wymienić należy m. in.:

- zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych pochodzenia rolniczego,
- przekształcenia ziemi, związane z budową dróg,
- zanieczyszczenia komunikacyjne, pochodzące z pojazdów spalinowych (powodując m. in. skażenia gleb i prowadząc do ich degradacji chemicznej),
- ograniczanie naturalnej bioróżnorodności, poprzez zagospodarowywanie nowych terenów oraz wprowadzanie gatunków obcych.

Opracowywany dokument odnosi się do terenu niezainwestowanego, ale ulegającego presji turystyki pieszej i rowerowej oraz wędkarstwu. Ze względu na położenie przyrodnicze najistotniejsze jest dla tego terenu ograniczenie zagospodarowania, zapewnienie różnorodności biologicznej, ograniczenie zanieczyszczeń przenikających do gleby oraz wód, a także zapewnienie odpowiedniego komfortu akustycznego, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

8. Ocena oddziaływania na komponenty środowiska i zagrożenia dla środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu

8.1. Oddziaływanie na rzeźbę terenu i gleby

Na obszarze opracowania nie przewiduje się zmian rzeźby terenu. Projekt planu zakazuje lokalizacji obiektów budowlanych i wprowadzania jakiegokolwiek zainwestowania, co sprawi, że obszar opracowania zostanie o nienaruszonej powierzchni terenu i naturalnym podłożu gruntowym.

8.2. Oddziaływanie na warunki podłoża

Warunki podłoża na przedmiotowym obszarze nie ulegną zmianom. Projekt planu nie przewiduje uszczelnienia powierzchni kosztem obszarów biologicznie czynnych.

8.3. Oddziaływanie na warunki wodne

Wprowadzone ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określają zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, w tym istniejących warunków wodnych oraz ustalają zasady rozbudowy infrastruktury technicznej. Ustalono w nich dopuszczenie robót budowlanych w zakresie istniejącej sieci wodociągowej. Projekt planu nie dopuszcza inwestycji mogących generować powstawanie ścieków bytowych lub przemysłowych, w związku z tym odstąpiono od wskazania sposobu ich odprowadzania.

Ze względu na położenie obszaru opracowania w zlewni rzeki Warty, a ta należy do dorzecza Odry, istotne jest by zapisy projektu planu spełniały cele środowiskowe określone w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu. Dla części wód będących w złym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu chemicznego i ilościowego.

Odnosząc się do zapisów ww. planu istotne jest uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWP Warta od Pyszącej do Kopli nr PLRW60002118573. W związku ze stanem ogólnym złym, wskazane jest dążenie do osiągnięcia co najmniej stanu chemicznego i potencjału ekologicznego dobrego.

Cele środowiskowe zostały oparte na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych. Ustalono dla jednolitych części wód, będących obecnie w co najmniej dobrym stanie/potencjale ekologicznym, że celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniono także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto dla obu przypadków w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego. Dla obszarów chronionych funkcjonujących w obszarach dorzeczy, nie zostały podwyższone powyższe cele środowiskowe z uwagi na częstokroć wyższe wymagania w stosunku do wartości granicznych wskaźników jakości wody przyjętych jako wartości graniczne dla dobrego stanu ekologicznego bądź dobrego lub powyżej dobrego potencjału ekologicznego wód, niż w poszczególnych aktach prawa, regulujących sposób postępowania i wymagania co do wód w obrębie obszarów chronionych.

Na terenie opracowania zlokalizowany jest Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 144 – Wielkopolska Dolina Kopalna. Wody podziemne GZWP podlegają ochronie prawnej na tych samych zasadach, co wszystkie wody podziemne, a ponadto objęte mogą być dodatkową ochroną obszarową poprzez ustanowienie obszarów ochronnych. Natomiast najważniejsze zasady ochrony wód podziemnych ujęte zostały w przepisach m. in.: ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju oraz ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze. Ponadto ochrona GZWP nr 144, jak i GZWP nr 150 będzie realizowana poprzez pozostałe ustalenia planu, w ten sposób, że pozostawione tereny niezainwestowane i niezabudowane będą pozwalać na swobodne przenikanie wód opadowych i roztopowych w głąb ziemi, a brak rolniczego użytkowania przyczyni się do wyeliminowania zagrożeń wynikających z nadmiernego nawożenia gleby.

Można stwierdzić, że projektowane funkcje oraz ustalenia dotyczące gospodarki wodno - ściekowej nie będą wpływać na główne założenia poprawy stanu wód.

8.4. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy oraz obszary chronione i obszary Natura 2000

Najważniejszym zapisem dotyczącym ochrony środowiska jest ustalenie dotyczące udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego oraz wprowadzenie takiego przeznaczenia terenów, które nie ingeruje w integralność obszarów objętych ochroną. Pozwoli to na ochronę gatunków naturalnie występujących na obszarze opracowania.

Projekt planu obejmuje tereny wchodzące w obszary Natura 2000:

- obszar specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017,
- specjalny obszar ochrony siedlisk Rogalińska Dolina Warty PLH300012,

Ponadto znajduje się w granicach Rogalińskiego Parku Krajobrazowego.

Skala opracowania, zaproponowane usankcjonowanie terenów zieleni i wód powierzchniowych oraz niewielki zasięg oddziaływania nie powinny mieć wpływu na obszary chronione, w których położony jest obszar opracowania: Rogaliński Park Krajobrazowy, obszary Natura 2000: Rogalińska Dolina Warty PLH300012, Ostoja Rogalińska PLB300017 czy inne formy ochrony przyrody.

Dla Rogalińskiego Parku Krajobrazowego obowiązuje uchwała Nr LI/979/14 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 października 2014 r. w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2014 r. poz. 6113). Znajdują się w niej zakazy obowiązujące na terenie całego parku. W uchwale zakazuje się:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 i poz. 1238, z 2014 r. poz. 587);
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 9) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 10) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Jednocześnie ww. uchwale zostały dla Rogalińskiego Parku Krajobrazowego określone cele ochrony Parku:

- 1) zachowanie kompleksu zbiorowisk roślinnych związanych funkcjonalnie z doliną rzeki Warty;
- 2) zachowanie populacji rzadko występujących oraz zagrożonych wyginięciem gatunków, roślin, zwierząt i grzybów występujących w dolinie Warty;

- 3) zachowanie walorów biocenotycznych oraz bogactwa gatunkowego lasów porastających dno doliny Warty oraz stopniowa renaturalizacja obszarów leśnych zniekształconych przez nadmierny udział drzewostanów sosnowych;
- 4) zachowanie zgrupowań okazałych dębów szypułkowych rosnących na obszarze doliny Warty;
- 5) zachowanie obecnego charakteru koryta Warty oraz charakterystycznych elementów geomorfologii doliny, w szczególności – starorzeczy w różnych stadiach lądowania;
- 6) zachowanie urozmaiconego krajobrazu doliny Warty wraz z unikatowymi panoramami widokowymi;
- 7) zachowanie elementów dziedzictwa kulturowego wraz z ich otoczeniem.

Wprowadzone zapisami projektu planu zagospodarowanie terenów Zakola Warty wpisuje się w ogólne cele ochrony Parku. Dopuszczone zapisami zainwestowane dotyczy realizacji dróg wewnętrznych – w ramach już istniejących wydzieleń i uwzględniając jedynie naturalne nawierzchnie, umożliwiające swobodne przenikanie wód do gruntu. W zapisach dla terenów oznaczonych symbolami Z/WS ustalono zakaz lokalizacji obiektów budowlanych oraz 100% powierzchni biologicznie czynnej.

Pod względem ochrony siedlisk przyrodniczych, które są przedmiotem ochrony SOO Rogalińska Dolina Warty, tj.

3150 – starorzecza i naturalne, eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami *Nymphaeion, Potamion*

3270 – zalewane, muliste brzegi rzek z roślinnością *Chenopodion rubrip.p.* i *Bidention p.p.*

6120 – ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe, (*Koelerion glaucae*)

6430 – ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*),

6440 – łąki selernicowe (*Cnidion dubii*,

6510 – niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*),

9170 – grąd środkowo europejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum*),

9190 – kwaśne dąbrowy (*Quercionrobori-petraeae*),

91E0 – łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe,

91F0 – łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*).

Ponadto przedmiotami ochrony są również następujące gatunki roślin: starodub łąkowy *Angelica palustis* oraz następujące gatunki zwierząt: bóbr europejski *Castor fiber*, wydra *Lutra lutra*, boleń *Aspius aspis*, piskorz *Misgurnus fossilis*, koza *Cobitis taenia*, trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*, pachnica dębowa *Osmoderma eremita*, kozioróg debosz *Cerambyx cerdo*.

Dla specjalnego obszaru ochrony siedlisk Rogalińska Dolin Warty PLH300012 obowiązują plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 24 lipca 2013 r. w sprawę ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Rogalińska Dolina Warty PLH300012 (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2013 r., poz.4757).

Na podstawie dokumentacji dla planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 OLH300012 Rogalińska Dolina Warty (BULiGL oddział w Poznaniu, Poznań 2010), ustalono, że na terenie objętym projektem planu znajdują się siedliska przyrodnicze będące przedmiotami ochrony ww. obszaru Natura 2000, tj. 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion, Potamion*, 6510 Ekstensywnie użytkowane niżowe łąki świeże (*Arrhenatheron elatoris*), 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*) oraz 91E0 – łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis, Populetum albae*,

Alnenion glutinoso-incanae) i olsy źródliskowe, a także 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*). Ponadto na terenie objętym projektem planu znajduje się obszar występowania bobra europejskiego, będącego przedmiotem ochrony ww. obszaru Natura 2000.

Zgodnie z ww. zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu zagrożeniami dla ww. obszaru Natura 2000 są:

- 1) dla siedliska przyrodniczego 3150 – brak okresowych zalewów i wymiany wód starorzeczy z Wartą prowadzący do ich zarastania i wypłykania; presja wędkarska: stosowanie zanęt powodujące przyspieszenie naturalnego procesu eutrofizacji, niszczenie roślinności litoralu, śmiecenie: presja turystyczna: niszczenie roślinności litoralu, śmiecenie, palenia ognisk, ruch pojazdów spalinowych, w szczególności samochodów i quadów; nadmierne nawożenie użytkowanych rolniczo terenów występujących w zlewniach zbiorników wodnych; regulacja rzek; zasypywanie zbiorników wodnych; nieprawidłowa gospodarka rybacka – zarybianie obcymi gatunkami, w szczególności amurem białym *Ctenopharyngodon idella*, nadmierny udział ryb karpiowatych w stosunku do drapieżnych prowadzący do zachwiania piramidy troficznej; użytkowanie rębne lasów położnych w bezpośredniej zlewni zbiorników wodnych.
- 2) dla siedliska przyrodniczego 6510 – brak użytkowania kośnego, niewłaściwe użytkowanie: przenawożenie, zbyt niskie lub zbyt częste koszenie, podsiewanie, w tym gatunkami obcymi geograficznie; zmiany sposobu użytkowania terenu, np. zmiana na grunty orne oraz zalesianie;
- 3) dla siedliska przyrodniczego 91F0 – wieloletnia gospodarka leśna prowadząca do zaburzenia struktury gatunkowej drzewostanów przejawiającej się zubożeniem (głównie brak wiązków *Ulmus div. Sp.*) oraz masowym występowaniem olszy czarnej *Alnus glutinosa*; brak odpowiedniej ilości martwego drewna; brak naturalnego odnowienia drzewostanu (w szczególności dębu szypułkowego *Quercus robur*); presja wędkarska wydeptywanie ścieżek, niszczenie płatów siedliska w związku z lokalizowaniem stanowisk wędkarskich, palenie ognisk oraz śmiecenie; presja turystyczna: śmiecenie, palenie ognisk, ruch pojazdów (w szczególności samochodów i quadów); zamieranie jesionu wyniosłego *Fraxinus excelsior*; przesuszenie siedliska prowadzące do przekształcenia się łąg w grądy (proces grądowienia); melioracje odwadniające i regulacje rzek prowadzące do pogorszenia stosunków wodnych; eutrofizacja rzek; zbyt liczna populacja kopytnych roślinożerców;
- 4) dla siedliska przyrodniczego 91E0 – silna antropogeniczna fragmentacja siedliska prowadząca do nadmiernego prześwietlenia płatów siedliska oraz zwiększonej podatności na wnikanie gatunków obcych, brak odpowiedniej ilości martwego drewna, presja wędkarska: wydeptywanie ścieżek niszczenie płatów siedliska, palenie ognisk oraz śmiecenie, presja turystyczna: niszczenie roślinności, śmiecenie, palenie ognisk, ruch pojazdów spalinowych, w szczególności samochodów i quadów; nieodpowiedni reżim wodny; nieprawidłowa gospodarka leśna, eutrofizacja rzek, przesuszanie siedliska, zmiany sposobu użytkowania terenu;
- 5) dla siedliska przyrodniczego 6430 – wnikanie obcych gatunków inwazyjnych, niszczenie płatów siedliska w wyniku deptania i koszenia, presja turystyczna: niszczenie roślinności, śmiecenie, palenie ognisk, ruch pojazdów, w szczególności samochodów i quadów; wnikanie gatunków obcych np. astrów *Aster div. sp.* i nawłoci *Solidago div. sp.*;
- 6) dla siedliska przyrodniczego 6440 – brak regularnych zalewów prowadzący do nadmiernego przesuszenia siedliska i stopniowego zaniku gatunków diagnostycznych; zbyt długie zalewy i brak okresu przesuszenia siedliska; niewłaściwe użytkowanie: zbyt niskie i zbyt wczesne koszenie; brak koszenia skutkujący uruchomieniem procesów sukcesji wtórnej i stopniowym zarastaniem siedliska; niewłaściwe użytkowanie: zbyt częste koszenie i nawożenie; zmiana sposobu użytkowania terenu np. zmiana na grunty orne;

7) dla bobra europejskiego – ingerencja w koryta rzeczne, w szczególności znaczna wycinka zadrzewień nadrzecznych; kłusownictwo, niszczenie żeremi, nor, tam, spiżarni itp.

Realizacja ustaleń projektu planu nie zakłada przekształcania najcenniejszych terenów i pozostawienie ich jako terenów zieleni z wodami powierzchniowymi śródlądowymi. W zapisach projektu planu, dla terenów oznaczonych symbolem Z/WS ustalono zakaz lokalizacji obiektów budowlanych oraz 100% powierzchni biologicznie czynnej.

Realizacja zapisów planu nie wpłynie również na faunę obszaru analizowanego. Projektowana funkcja jest odzwierciedleniem stanu istniejącego i dlatego nie będzie oddziaływać na faunę występującą w gminie Mosina.

8.5. Oddziaływanie na stan higieny atmosfery, klimat lokalny i akustyczny

Realizacja ustaleń projektu planu, szczególnie biorąc pod uwagę projektowane funkcje, nie wpłynie negatywnie na zmianę warunków klimatu akustycznego.

Warunki termiczne nie ulegną podniesieniu. W przypadku obszaru objętego opracowaniem nie przewiduje się wprowadzania jakichkolwiek utwardzeń. Stąd zapisy planu w tym zakresie zabezpieczają wystarczająco środowisko obszaru opracowania przed negatywnymi skutkami.

Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie mieć negatywnego transgranicznego oddziaływania na stan środowiska. Projekt planu ogranicza możliwości wprowadzania funkcji uciążliwych, a więc takich które generują uciążliwości związane z hałasem lub zanieczyszczeniami powietrza, będące przedsięwzięciami mogącymi zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

8.6 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na różnorodność biologiczną, z uwagi na usankcjonowanie stanu istniejącego, to jest terenów wód, zieleni i lasów oraz wprowadzenie zakazów lokalizacji obiektów budowlanych.

8.7 Oddziaływanie na ludzi

Projekt planu miejscowego nie będzie wpływał na warunki życia społeczności lokalnej. Zapisy projektu planu miejscowego, odnosząc się do sfery ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego oraz kształtowania ładu przestrzennego, dają podstawy do ekstensywnego zagospodarowania terenów nadwarciańskich, umożliwiając ich rekreacyjne poznawanie przy jednoczesnym podnoszeniu komfortu przebywania w terenach otwartych i dbałości o środowisko.

Ustalenia planu wprowadzają funkcje, które nie generują hałasu ani zanieczyszczeń emitowanych do powietrza przez poruszające się pojazdy.

8.8 Oddziaływanie na krajobraz

Oceniając oddziaływanie projektu mpzp na krajobraz należy zaznaczyć, że krajobraz ma wiele znaczeń i płaszczyzn ujęcia.

„Krajobraz materialny” (matterscape) jest rzeczywistością fizyczną, opisaną jako system podległy prawom natury. W tym ujęciu można wyróżnić: (1) strukturę krajobrazu, czyli przestrzenne relacje między jednostkami krajobrazowymi; (2) funkcjonowanie krajobrazu, czyli

interakcje między przestrzennymi jednostkami krajobrazowymi; (3) zmienność, czyli przekształcenia struktury i funkcji układu jednostek ekologicznych w czasie.

„Krajobraz jako pojęcie społeczno-prawne” (powerscape) jest stworzony przez społeczność jako system norm i celów. Normy te są sformalizowane (akty prawne) oraz niesformalizowane (wywodzące się z tradycji, zwyczajów). Krajobraz w tym ujęciu to system norm, które regulują zasady postępowania danej społeczności w odniesieniu do otaczającego krajobrazu. Nie mają one charakteru uniwersalnego – są indywidualne dla różnych społeczności.

„Krajobraz mentalny” (mindscape) istnieje w „wewnętrznym świecie” każdej jednostki. Rzeczywistość wewnętrzna jest wytworem świadomości. Krajobraz mentalny jest krajobrazem doświadczanym przez ludzi; jest systemem indywidualnych wartości, sądów, odczuć, znaczeń nadawanych przestrzeni i jej komponentom. Krajobraz ma również wymiar percepcyjny, estetyczny, artystyczny i egzystencjalny. Taki krajobraz można badać jedynie przy uwzględnieniu osoby obserwatora. Sam krajobraz zaś odbieramy przez nasze zmysły, dlatego poza rolą obserwatora istotne w ocenie krajobrazu będzie także miejsce, w którym obserwator się znajduje i z którego krajobraz jest kontemplowany. W takim rozumowaniu sama ocena krajobrazu powinna zatem skupić się na percepcyjnym podejściu do przestrzeni i na jej walorach estetycznych.

W konsekwencji krajobraz postrzega się jako zasób, który należy chronić, aby realizować cele rozwoju trwałego. Należy w tym miejscu podkreślić, że ochrona krajobrazu powinna odbywać się na wszystkich płaszczyznach, - należy go zatem traktować jako element:

- (1) rzeczywistości fizycznej (matterscape),
- (2) przestrzeni społeczno-prawnej (powerscape),
- (3) mentalny (mindscape).

Projekt planu nie zmienia dotychczasowego krajobrazu, gdyż proponowane funkcje sankcjonują istniejące zagospodarowanie terenu – zieleń, lasy i wody. Projektowane zagospodarowanie będzie wykorzystywało naturalne predyspozycje środowiska.

8.9 Oddziaływanie na zasoby naturalne

Projekt planu nie obejmuje swoim zasięgiem miejsc występowania udokumentowanych złóż zasobów naturalnych i nie przewiduje wprowadzania jednostek, które mogłyby ewentualnie kolidować z eksploatacją złóż na terenach sąsiadujących.

8.10 Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

Projekt planu obejmuje swoim zasięgiem stanowiska archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków archeologicznych. Natomiast nie znajdują się na nim inne zabytki objęte ochroną konserwatorską.

Projektowane przeznaczenie nie powoduje negatywnego oddziaływania na zabytki i dobra materialne znajdujące się w sąsiedztwie, gdyż z takimi się nie styka, jego skala jest niewielka, a przeznaczenie nieuciążliwe.

8.11. Transgraniczne oddziaływanie

Zapisy projektu planu nie przewidują realizacji inwestycji mogących wpłynąć na integralność obszarów objętych ochroną oraz przekraczających swym oddziaływaniem nieruchomości, na której mają być realizowane. Skumulowane oddziaływanie na elementy środowiska skutków realizacji zapisów projektu planu nie będzie mieć zasięgu transgranicznego.

9. Rozwiązania alternatywne

Zaproponowane w projekcie planu zagospodarowanie dla terenu części wsi Sowinki i Baranowo, w zakolu rzeki Warty nie będzie wpływać na obszary z nim sąsiadujące oraz nie niesie za sobą negatywnych skutków dla środowiska przyrodniczego, co zapewniają zapisy dotyczące kształtowania środowiska przyrodniczego zawarte w projekcie planu. Możliwe rozwiązania alternatywne zostały przeanalizowane na etapie sporządzania koncepcji planu.

Ze względu na brak obowiązujących na tym obszarze dokumentów planistycznych oraz biorąc pod uwagę tendencje do rozwoju terenów turystycznych i mieszkaniowych, teren opracowania może zostać zagospodarowany w sposób odbiegający od preferowanego, zbyt intensywnie, w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy. Zaproponowane w projekcie planu przeznaczenie terenu wydaje się być optymalnym i respektującym walory przyrodnicze i uwarunkowania społeczne tego miejsca.

10. Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko

W działaniach tych szczególnie nacisk położony powinien być na ograniczenie inwestycji mogących mieć negatywny wpływ na środowisko, a także na zadrzewianie, rekultywację gleby oraz wprowadzanie roślinności, która pozwoli na przywrócenie równowagi przyrodniczej na obszarze gminy. Zapisy projektu planu, omówione w rozdziale 8, zapewniają ograniczenie ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko.

Jednocześnie realizacja zapisów planu miejscowego nie spowoduje negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze obszarów NATURA 2000, które znajdują się na obszarze opracowania.

11. Metody analizy skutków realizacji postanowień projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Analiza skutków realizacji zapisów planu w zakresie funkcji i sposobu zagospodarowania nastąpi po jego uchwaleniu. Monitorowanie zamierzeń inwestycyjnych odbywać się będzie na etapie występowania inwestora o pozwolenie na budowę, a następnie poprzez coroczną analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy. W zakresie ochrony środowiska prowadzony jest monitoring przeprowadzany przez odpowiednie służby, zarówno ochrony środowiska, przyrody czy sanitarne. Należą do nich m.in. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, jak i wydziały ochrony środowiska urzędu wojewódzkiego, powiatowego oraz gminy Mosina. Polega on na corocznej analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu (w szczególności dotyczącego: stanu wód powierzchniowych i podziemnych, powietrza, klimatu akustycznego, gleb) oraz na analizie i ocenie innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji. Wyniki monitoringu stanu środowiska przyrodniczego są publikowane w odpowiednich opracowaniach, wydawanych co roku.

Zaleca się analizę i ocenę stanu poszczególnych komponentów środowiska wykonywać rokrocznie, w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska oraz innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji, które umożliwiłyby dostosowanie potrzeb monitoringu do lokalnych uwarunkowań i ewentualnych problemów. Za szczególnie istotny uważa się coroczny monitoring jakości wód i powietrza.

Jednocześnie poza aspektem środowiskowym, ważny jest aspekt społeczny skutków realizacji zapisów planu. Sporządzający może zbadać stopień zadowolenia mieszkańców gminy z tych postanowień drogą ankietową bądź poprzez wprowadzenie konsultacji społecznych, przeprowadzanych przy okazji analizy wniosków o zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym gminy. Wszelkie zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym są możliwe do przeglądu w systemach informacji przestrzennej. Na tej podstawie możliwa jest również ocena wpływu działań inwestycyjnych danych na podstawie analizowanego dokumentu na poszczególne komponenty środowiska. W przypadku negatywnych zmian w środowisku należy wdrożyć działania zapobiegające i kompensujące.

12. Streszczenie

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części wsi Sowinki i Baranowo, w zakolu rzeki Warty, wywołanego uchwałą nr VIII/51/19 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 kwietnia 2019 r.

Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miejskiej w Mosinie zawierający ustalenia realizacyjne, a także rysunek projektu planu w skali 1 : 2000.

W ww. projekcie planu ustalono następujące przeznaczenie terenu:

- 1) tereny zieleni z wodami powierzchniowymi śródlądowymi, oznaczone symbolami Z/WS;
- 2) tereny lasów oznaczone symbolami ZL;
- 3) teren wód powierzchniowych śródlądowych oznaczony symbolem WS;
- 4) tereny dróg wewnętrznych oznaczone symbolami KDW.

W obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina obszar objęty miejscowym planem zawiera w swych granicach:

- 1) tereny zabudowy usługowej w zieleni (D2_UZ1);
- 2) tereny wód powierzchniowych;
- 3) tereny łączników ekologicznych;
- 4) tereny lasów.

Niniejsza prognoza złożona jest z dwóch części. Pierwsza część stanowi ocenę istniejących uwarunkowań środowiska przyrodniczego, z uwzględnieniem podziału na jego poszczególne elementy: obecne użytkowanie terenu, warunki gruntowe, warunki glebowe, rzeźbę terenu, warunki wodne, szatę roślinną i świat zwierzęcy, klimat lokalny i komfort akustyczny, ludzi, zabytki oraz krajobraz. Opracowanie dotyczy działek o nr ewid.: 116, 127 128, 129, 140, 192/3, 192/4, 193/1, 193/2, 193/3, obręb Sowinki, działek o nr ewid.: 1/7, 2/1, 2/2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15/1, 16, obręb Baranowo położonych w zakolu rzeki Warty. Powierzchnia obszaru opracowania wynosi ok. 93 ha. Teren położony otoczony jest rzeką Wartą, która znajduje się w granicach opracowania, od północy i zachodu, od południowego wschodu graniczy z drogą wewnętrzną biegnącą do drogi powiatowej Mosina - Krajkowo. Obszar obejmuje łąki i zadrzewienia nadwarciańskie oraz starorzeczca.

Natomiast druga część prognozy odnosi się do konkretnych zapisów projektu planu w kontekście ich zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska, jak również ich oddziaływania na poszczególne komponenty. Prognoza wykazuje, iż zapisy projektu planu nie spowodują realizacji inwestycji wpływających negatywnie na środowisko na analizowanym obszarze oraz w jego otoczeniu. Ponadto intencją stworzenia zapisów planu było wprowadzenie nowego zainwestowania w oparciu o panujące obecnie w ochronie środowiska standardy i dostosowanie treści do obowiązujących w tym zakresie regulacji prawnych. W prognozie odniesiono się m.in. do zapisów ustawy Prawo ochrony środowiska, o ochronie przyrody, Prawo

wodne oraz przytoczono konkretne zapisy projektu planu, spełniające wymogi wynikające z tych i innych ustaw. Dotyczą one m.in. gospodarki wodami opadowymi i roztopowymi, gospodarki odpadami, zagospodarowania ścieków, mas ziemnych.

Na obszarze opracowania nie przewiduje się zmian rzeźby terenu. W wyniku wprowadzonego zapisami planu zainwestowania warunki podłoża na przedmiotowym obszarze nie ulegną zmianom. Projekt planu nie przewiduje uszczelnienia powierzchni kosztem obszarów biologicznie czynnych. Projektowana funkcja nie będzie wpływać na główne założenia poprawy stanu wód.

Projekt planu obejmuje tereny wchodzące w obszary Natura 2000: obszar specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 oraz specjalny obszar ochrony siedlisk Rogalińska Dolina Warty PLH300012. Ponadto znajduje się w granicach Rogalińskiego Parku Krajobrazowego. Skala opracowania, zaproponowane usankcjonowanie istniejących terenów zieleni oraz wód powierzchniowych śródlądowych nie będą miały wpływu na obszary chronione.

Realizacja ustaleń projektu planu, szczególnie biorąc pod uwagę projektowane funkcje, nie wpłynie negatywnie na zmianę warunków klimatu akustycznego.

Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie mieć negatywnego transgranicznego oddziaływania na stan środowiska. Projektu planu ogranicza możliwości wprowadzania funkcji uciążliwych, a więc takich które generują uciążliwości związane z hałasem lub zanieczyszczeniami powietrza, będące przedsięwzięciami mogącymi zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które przekraczają nieruchomość, na której są generowane.

Projekt planu miejscowego nie będzie wpływał na warunki życia społeczności lokalnej. Zapisy projektu planu, odnosząc się do sfery ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego oraz kształtowania ładu przestrzennego, dają podstawy do ekstensywnego zagospodarowania terenów nadwarciańskich i dbałości o środowisko.

Projekt planu w swoim zakresie nie zmienia dotychczasowego krajobrazu, gdyż projektowane zagospodarowanie będzie wykorzystywało naturalne predyspozycje środowiska i respektowało lokalne uwarunkowania.

Projekt planu nie obejmuje swoim zasięgiem miejsc występowania udokumentowanych złóż zasobów naturalnych i nie przewiduje wprowadzania jednostek, które mogłyby ewentualnie kolidować z eksploatacją złóż na terenach sąsiadujących.

Projekt planu obejmuje swoim zasięgiem stanowiska archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków archeologicznych. Natomiast nie znajdują się na nim inne zabytki objęte ochroną konserwatorską. Projektowane przeznaczenie nie powoduje negatywnego oddziaływania na zabytki i dobra materialne znajdujące się w sąsiedztwie, gdyż z takimi się nie styka, jego skala jest niewielka, a przeznaczenie nieuciążliwe.

Ponadto w prognozie zawarto informację o braku konieczności wprowadzania rozwiązań alternatywnych do zaproponowanych w projekcie planu, o braku oddziaływania transgranicznego w trakcie realizacji zapisów planu, a także o metodach monitoringu i częstotliwości jego przeprowadzania.

OŚWIADCZENIE

Niniejszym oświadczam, iż spełniam wymagania określone w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm.) i jestem autorką Prognozy oddziaływania na środowisko na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części wsi Sowinki i Baranowo, w zakolu rzeki Warty.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Joanna Dimke

